

קונטרס

בת מלך

יעורר ויחזק את בנות ישראל, שתחזרנה בתשובה שלמה אליו
ותתנהגנה במדת הצניעות, ותשמרנה את בעליהן,
שלא יפשלו בעברות, חס ושלום, אז זכותן גדולה מאד בכל
העולמות, ובזכותן תתגלה השכינה בעולם בגאולה אמתית.

בנוי ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו הגאון

הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי
חקמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובכ"א

הַפְתִּיכָה לְהַשִּׁיג אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה
וְכָל סֵפֶרֵי אֲדַמוֹ"ר מוֹהַר"ן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְסֵפֶרֵי תַלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים

* * *

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב
גָּלִיל

* * *

בְּאֶרְצוֹת הַבְּרִית
מְתִיבְתָא הַיְכַל-הַקְּדוֹשׁ — חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב

Mesifita Heichal Hakodesh
Chasidei Breslov
1129-42nd STREET
Brooklyn N.Y 11219

* * *

באמצעות הדואר לפי הכתובת:
"קרן הדפסה והפצה"
ת.ד. 8065 אשדוד
ובמספר טלפון: 03/6765235

.א.

בתי היקרה! עליך לדעת, כי בת ישראל נקראת "בת מלך". תתארו לעצמכם בת מלך, באיזו אהבה, באיזו שמחה, באיזו הרמת ראש היא הולכת, כי בתה של המלך היא! על אחת כמה וכמה באין ערך כלל, "בת מלך" מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא, בנדיאי צריכה להיות שמחה ועליזה, כי נפלה בחלקו של הבורא יתברך שמו. לזאת, בתי היקרה! עליך לדעת, שהקדוש-ברוך-הוא הוא האבא שלך, והוא משתוקק אליך שתחזרי אליו בתשובה שלמה, ואף שיש לך עבר לא נעים, או היית בשפל המצב, באשר עברת כבר מה שעברת, עם כל זאת אבא תמיד מחכה לבתו; טבע של אבא שאוהב

את בתו במאד מאד יותר מהכל (עין ספורי-
מעשיות, מעשה א'). לזאת, בתי היקרה! הקדוש-
ברוך-הוא, האבא שבשמים, מלך מלכי המלכים,
משתוקק אליך מאד, כי את "בת מלך", ורוצה
מאד שתחזרי בתשובה שלמה אליו. ואף שאת
מרגישה עצמו הכי רחוקה, שעשית דברים רבים
נגד רצונו ותברך, ונכשלת בכל מיני עוונות
וחטאים: חלול שבת, עריות, פשרות וכו' וכו',
עם כל זאת אומרים חכמינו הקדושים (פסחים
ק"ט): ידו של הקדוש-ברוך-הוא פרוסה תחת
כנפי החיות, כדי לקבל בעלי תשובה; כי אצלו
יתברך מאד מאד חשובה תשובה, וכשיהודי
חוזר בתשובה אליו, כש"בת מלך" שבה אל
אביה, זהו אצלו התענוג והשעשוע הגדול ביותר.
וכמאמרם ז"ל (ברכות לד:): במקום שבעלי
תשובה עומדים, צדיקים גמורים אינם עומדים;
אם בת ישראל חוזרת בתשובה, אין לתאר ולשער
איזה שעשוע גורמת למעלה בשמים. כי לאשה
יש נסיונות יותר קשים מגבר, כי טבע של
האשה, שנמשכת מאד אחר חברותיה, נמשכת
אחר האפנה והחברה, ואם באפנה לילך בבגדי
פריצות, בר מינן, להכשיל בני-אדם בעברות,

שְׁהוֹלְכוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן, חֲשׂוּפוֹת, בְּשַׁעֲרוֹת
 פְּרוּעוֹת, וְהִיא חוֹזֶרֶת בְּתִשְׁבָּה, וּמִקְבֵּלַת עַל
 עֲצָמָה שְׁמֵהֵיּוֹם וְהִלָּאָה תִלְוֵי בְּכֶסֶף רֵאשׁ, וּמֵהֵיּוֹם
 וְהִלָּאָה תִלְוֵי בְּשֵׁרוֹוֹלִים וּבְחֲצָאִיּוֹת אֲרָכוֹת, אִף
 שְׁהַחֲבָרָה צוֹחֶקֶת וְלוֹעֲגָת לָהּ, עִם כָּל זֹאת אֵינָה
 שְׁתֵּה לְבָהּ, וְשָׂבָה בְּאֵמֶת אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, זֶה חֲשׂוֹב
 כָּל-כֶּף בְּשָׂמִים, שְׂאֵם הֵייתֵן יוֹדְעוֹת גְּדֹל מְעַלְתֵּכֶן
 לְמַעְלָה, לֹא הָיָה לְכֵן נִסְיוֹן לְשׂוֹב בְּתִשְׁבָּה.
 וְעַלִּיף לְזִכֹּר, בְּתֵי הִקְרָה! שְׂאֵם אַחַת עוֹשֶׂה
 תִּשְׁבָּה אֲמִתִּית, גּוֹרֶמֶת לְעוֹד מְאוֹת וְאֶלְפֵי נִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל, שְׂגָם-כֵּן תִּחְזַרְנָה בְּתִשְׁבָּה, כְּמֵאֲמָרָם וְ"ל
 (יוֹמָא פוּ): גְּדוּלָה תִּשְׁבָּה, שְׂבִשְׂבִיל יְחִיד שְׁעֵשֶׂה
 תִּשְׁבָּה, מוֹחֲלִין לוֹ וְלְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ. אִשָּׁה אַחַת
 מִקְבֵּלַת עַל עֲצָמָה לְלֶכֶת בְּכֶסֶף רֵאשׁ, בְּבִגְדֵי
 צְנִיעוּת, מִקְבֵּלַת עַל עֲצָמָה לְשִׁמֹּר שְׂבֵת, לְאָכֹל רַק
 כָּשֶׁר, מִקְבֵּלַת עַל עֲצָמָה אֶת כָּל מְצוּוֹת הַתּוֹרָה
 בְּאֵמֶת, הִיא יְכוּלָה לְזַכּוֹת אֶת כָּל הַדּוֹר וְאֶת כָּל
 הָעוֹלָם, הֵיכֵן שָׂרַק נִמְצָאת אֵיזוֹ אִשָּׁה "בֵּת מֶלֶךְ"
 מְלִכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂגָם בָּהּ יִכְנַס
 הַרְהוֹר תִּשְׁבָּה. אִם אִשָּׁה אַחַת מִקְבֵּלַת עַל
 עֲצָמָה: "מֵהֵיּוֹם וְהִלָּאָה אֲנִי מִתְחִילָה לְדַבֵּר אֱלֹהֵי
 יִתְבָּרַךְ, מֵעַתָּה אֲתַחִיל לְהַתְּפִיל וְלִשְׁיַח לְפָנָיו

יתברך, ושום דבר בעולם לא יוכל להפריד ביני
לבין הקדוש-ברוך-הוא". עליך לדעת, בתי
היקרה, שאת גורמת באותו רגע הרהורי תשובה
באלפי וברבבות בנות ישראל. אך מחמת שדבר
זה נעלם מנשמות ישראל, כי אין יודעים מעלת
החזרה בתשובה, לזאת עדין יש נסיון בענין זה;
כי אם אדם היה יודע, שאם הוא שב בתשובה
בפנה ש'לו, בד' אמותיו, ומקבל על עצמו:
"מהיום והלאה אהיה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא
בדבקות אמת, מהיום והלאה אינני נפרד ממנו
יתברך", במחשבות כאלו, ובפרט כשמוציאן
מפיו, הוא גורם להתעוררות בין אלפי אלפים
ורב רבבות נשמות ישראל, שפתאם נכנס בהם
הרהור תשובה. ובעצם אינם יודעים מהיכן נובע
הרהור תשובה זה. אשר איננו נובע אלא מחמת
שנשמה אחת היושבת בפנתה, קבלה על עצמה
לשוב בתשובה, אזי היא גורמת את ההתעוררות
לכל נשמות ישראל. לזאת, בתי היקרה! ראי
לקחת את עצמך בידיך, ושובי בתשובה שלמה
אל הבורא יתברך שמו, ועליך להיות שמחה
ועליזה במאד מאד בבחירה שבחרת — לשוב
אל צור מחצבתך. כי מי שזוכה לשוב אל

הקדוש־ברוך־הוא, גורם שעשוע גדול בכל העולמות כלם, ואין עוד שעשוע גדול יותר מזה, שאדם היה עד עתה רחוק, ומתקרב אליו יתברך. לזאת, בתי היקרה! ראי להשמר מאד לא להשבר ולא להתנאש, והכניסי היטב היטב בלבך, אשר אף אחד לא ינסה לשבר אותך, כאלו אין לך שום תקנה, וכאלו אין רוצים אותך, אין כדבר הזה. וכמאמרם ז"ל (במדבר רבה, פרשה כ', סימן יג): בלעם היה רשע ערום, ונדע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל החוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך לגע בו; בלעם הרשע שהכשיל את בנות ישראל בנאוף, בעריות, ובאו על ידו לידי פריצות, אף־על־פי־כן הרשע הזה ידע את כח התשובה, על אחת כמה וכמה, אם בת ישראל תקח עצמה בידיים, ותתבטל לפניו יתברך, ותאמר: רבוננו של עולם, עד עתה עשיתי כזאת וכזאת, תרחם עלי, ואני מקבלת על עצמי מהיום והלאה להמנע משטיות ומהבלי הבלים הללו, אזי אין רשות לשום מלאך לגע בה. לזאת, בתי היקרה! ראי לקחת את עצמך בנדיף, ולשוב בתשובה אליו יתברך, לפתח את הפה ולדבר אליו יתברך כאשר ידבר האיש אל רעהו והבן אל

אָביו בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת; כִּי זֶה עֶקֶר הַתְּשׁוּבָה, אֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּיֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פּד): הַשְּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהַכְנִס אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶהוּ הַפֶּה — הַתְּפִלָּה; בְּמָקוֹם לְדַבֵּר לְשׁוֹן־הָרַע, רְכִילוֹת וּשְׂאָר פְּטָפוּטֵי סָרְק, הַתְּחִילִי לְשֹׁמֵר מוֹצֵא פִיךָ, וּבִקְשִׁי אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂיַרְחֵם עָלֶיךָ, אֲזִי תֵרְאִי שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִקְבֹּלְךָ בַתְּשׁוּבָה אֲמַתִּית. וְאַל יֹאמְרוּ לָךְ, שֶׁקֵּשָׁה מְאֹד לְשׁוֹב בַּתְּשׁוּבָה, כִּי אֵין זֶה נִכּוֹן כָּלֵל וְעֶקֶר, וּכְמֵאֲמָרָם ו"ל (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי): גְּדוֹל כֹּחַהּ שֶׁל תְּשׁוּבָה, שֶׁכִּיּוֹן שֶׁמְהַרְהֵר אָדָם לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה מִלִּין וְלֹא עַד עֶשְׂרִים מִלִּין וְלֹא עַד מֵאָה מִלִּין, אֲלֵא עַד מֵהַלֶּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת פְּרָסָה, וְלֹא עַד רִקְיעַ רֵאשׁוֹן וְלֹא עַד רִקְיעַ שְׁנִי וְלֹא עַד רִקְיעַ שְׁלִישִׁי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לְפָנַי כְּסֵא הַכְּבוֹד; בְּרַגַע שֶׁאֲשָׁה אֲשֶׁר הִיא "בַּת מֶלֶךְ" מְלַכִּי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא רַק מְהַרְהֵרֵת בַּתְּשׁוּבָה, וְחוֹשֶׁבֶת — "אוּלֵי כְּדַאי לִילֵךְ בְּצַנִּיעוֹת כְּפִי שֶׁמִּתְאַיִם לְבַת מֶלֶךְ", "אוּלֵי כְּדַאי לְכַסּוֹת אֶת הָרֵאשׁ", "אוּלֵי כְּדַאי לְהַדְלִיק גִּירוֹת לְכְבוֹד שַׁבָּת" וְכוּ', בְּמַחֲשָׁבָה הַזֹּאת הִיא עוֹלָה עַד כְּסֵא הַכְּבוֹד. מִכָּל שֶׁכֵּן, בְּתֵי הַיְקָרָה, אִם תִּבְצָעֵי וְתוֹצִיאֵי מֵהַכֹּחַ אֶל הַפַּעַל אֶת

החזרה בתשובה, אינך יכולה לתאר איזה רעש תגדמי בכל העולמות. ולא רק לנשמתך תפעלי, אלא תזכי את הרבים, תזכי עוד אלפי אלפים בנות ישראל, שגם הן תחזנה בתשובה. לזאת, בתי היקרה! אף שעבר עליך בחיים מה שעבר, ונשברת מפל מיני אכזבות ונסיונות בחיים, עם כל זאת קחי את עצמך בידיך, והחדירי בעצמך אותו יתברך, ודעי שהקדוש-ברוך-הוא מחיה ומנהה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך. ידיעות אלו שתחדירי בעצמך, על-ידך יהיה לך קל לחזר בתשובה שלמה, עד שכבר לא תסתכלי על שום בריה שבעולם, ואדרבה יפגס בך אמץ להחזיר עוד אלפי אלפים בנות ישראל בתשובה. כי לכל אשה ואשה יש כחות הנפש בלתי רגילים, אבל עליך לידע מכחותיך, שאם את תשובי בתשובה, תחזירי אלפי אלפים ורב רבבות בנות ישראל בתשובה. על-פן החזיקי מעמד, והתחילי לדבר אליו יתברך בשפת האם שלך, אז תזכי לחיים נעימים, ותזכי את שאר בנות ישראל שתשבנה בתשובה.

ב.

בתי הנקרה! עליך לשמח, ולהמשיך את השמחה על בעלך וילדיך. כמאמרם ז"ל (ירושלמי סנה, פרק ה', הלכה א'): אין רוח הקדש שורה אלא על לב שמח; לזאת, ראי תמיד לשמח, לשמח את בעלך והילדים, ותחדירי שמחה בתוך הבית; כי טבע של אשה, שנמשכת אל העצבות והדכאון, אבל אם היא מתגברת בכל תקף להיות בשמחה, היא מהפכת את כל הבית שיהיה משכן לשכינה. לזאת זכרי, שאת "בת מלך" מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא, עליך להיות חזקה במדת השמחה, ותמיד תשמחי את בעלך וילדיך, ואז תראי שכל ביתך יתהפך לשמחה. ואל תצפי לתשומת לב מבעלך והילדים, אלא אדרבה את תעניקי להם, ותתחילי עוד היום, כי כך אומרים חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני ב): אין השמחה מתנינה לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר; אסור לדחות את השמחה מיום ליום, אלא היום צריך לשמח, ולחזק ולעודד את בעלך ומשפחתך, לבנותם ולשבחם, ואז תראי את הפחות שיש בך, תקחי עצמך בידיך ותוכחי שאת

"בת מלך" מלכי המלכים, ואת יכולה לשנות את
 טבע בעלך והילדים. וזכרי היטב שהוא יתברך
 מחיה את כל הבריאה כלה, והכל לכל עצם
 עצמיות חיות אלקותו יתברך, לזאת אם את
 צריכה משהו, תבקשי רק ממנו, ואל תציקי
 לבעלך: "תן לי, ואתה מכרח לתת לי" וכדומה,
 אלא תפילי תחנתך רק לפני השם יתברך, כי רק
 הקדוש-ברוך-הוא מלך המלכים יכול לתן
 כל צרכיך. וכן רואים אצל חנה, שכל כחה היח
 רק תפלה, ובכתה לפני אדון כל, ולא עזבה ולא
 חדלה, עד שילדה את שמואל הנביא, ששקול
 שמואל כמשה ואהרן; וכן אמרו (ירושלמי ברכות,
 פרק ד', הלכה ד'): והיה כי הרבתה להתפלל —
 מפאן שכל המרבה בתפלה נענה; על-ידי רבוי
 תפלה שהתפללה חנה, פעלה אצלו יתברך לבן
 צדיק קדוש כזה, עד שנשבע, שלא יפגס להיכל
 שלו בשמים, עד שהקדוש-ברוך-הוא יגאל את
 ישראל. וכל זאת זכתה אשה אחת — חנה.
 לזאת, בתי היקרה! גם את בת למלך מלכי
 המלכים, וכל אשר את צריכה, תבקשי את
 הקדוש-ברוך-הוא. ואומרים חכמינו הקדושים
 (סוטה יד.): "אחרי הוי"ה אלהיכם תלכו" (דברים

(ג), וכי אפשר לו לָאָדָם לְהֵלֵךְ אַחַר שְׂכִינָה? אֵלֶּא לְהֵלֵךְ אַחַר מִדּוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מֵהוּא הוּא מְלַבֵּשׁ עֲרָמִים אֶף אֶתְּהָ הַלְּבַשׁ עֲרָמִים, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בִּקְרַח חוֹלִים, אֶף אֶתְּהָ בִּקְרַח חוֹלִים, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָחֵם אֲבָלִים, אֶף אֶתְּהָ נָחֵם אֲבָלִים; מֵהוּ הוּא מְשַׁמַּח עֲנָוִים, אֶף אֶתְּהָ הָיָה כָּךְ, מֵהוּ הוּא מְחַיֶּה אֲלֵמָנוֹת וַיְתוּמִים, אֶף אֶתְּהָ הָיָה כֵּן; זֶה הַכַּחַשׁ שֵׁשׁ לָךְ, בְּתֵי הַיְקָרָה! לְחִזְקָךְ, לְשִׁמְחָה וּלְעוֹדֵד אֲמָלִים, צְאִי מֵעֲצָמֶיךָ, וְהִתְחִילִי לְהַכְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְדַעֲי, שֵׁשׁ לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי רְגִילִים, תְּחַזְּקִי אֶת בְּעַלְךָ וּלְדַבֵּר, אֵל תְּצַפֵּי לְתִשׁוּמַת-לֵב מֵהֶם, כִּי לֹא תִקְבְּלִי אֶת זֹאת, אֵלֶּא אֶת תְּהִי הַמְשַׁפֵּעָה, אֶת "בֵּת מֶלֶךְ" מְלָכֵי הַמְּלָכִים, יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת עֲצוּמִים, וְכָךְ תְּזַכִּי לְשֵׁם טוֹב אֲצִל בְּעַלְךָ וּבְקִרְבֵּךְ כָּל הַמְשַׁפָּחָה, שִׁידְעוּ שְׂזוֹ אִשָּׁה חֲזָקָה, אֲשֶׁר אֵינָה צְרִיכָה מֵאֶף אֶחָד מְאוּמָה, אֵלֶּא מְחַזְּקָת וּמְאַמְצָת אֶת אַחֲרֵים. לְזֹאת הִתְחִילִי לְהַיֹּת צְדָקָת, וְהִתְחִילִי לְהַדְבִּיק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכָךְ אָמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ: בְּשַׁעַת שְׂאָדָם נוֹלָד אֵין הַכֹּל יוֹדְעִים מִיָּהוּ, נִפְטָר בְּשֵׁם טוֹב וְעָשָׂה מַעֲשִׂים טוֹבִים, בְּאֵים יִשְׂרָאֵל וּמְכַרְיִזִים שְׂבָחוּ כְּמָה צְדָקוֹת, כְּמָה תוֹרוֹת, כְּמָה מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים

טובים עשה, ונתפרסם בעולם; לזאת, בתי
היקרה! שומעים שבכל הדורות היו נשים
צדקניות, שדאגו ועזרו לבעליהן לגדל ולעלות
בתורה, ולהתעלות לתלמידי חכמים. לזאת, גם
את התחילי לבנות את בעליך, ותהיי שמחה
ועליזה שאת "בת מלך", מלכי המלכים, שאת
חזרת בתשובה, הולכת בכסוי ראש, שומרת
שבת, מדליקה גרות, שומרת פשרות, ובזכות זה
יהיו לך כחות הנפש להחזיר את בעליך והילדים
בתשובה, להשיב את אחיותיך וגיסותיך ואת כל
משפחתך, אשר זה תלוי רק בך, אם תהיי שמחה
ועליזה שאת "בת מלך" מלכי המלכים הקדוש-
ברוך-הוא, אזי אין עוד שׂכר לשלם לך. לזאת
החזיקי מעמד מפל אשר עובר עליך, והכל
ישתנה לטובה, ובזכותך תהיה הגאלה; כי את
תשמרי את בעליך מחטאים ועוונות, ואת תשמרי
שלא יפשו בך בני-אדם, בזכות זה יביאנו
הקדוש-ברוך-הוא להתגלות פני השכינה, שנוזקה
כלנו להגאל בגאלה שלמה, שנוזקה לראות
בעינינו עיני בשר, "כי עין בעין יראו בשוב
הנני"ה ציון" (ישעיה נב, ח), שהשכינה שוכנת

עלינו, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבַנֶּה אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ,
שָׁשִׁים מֵאֵיר הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

ג.

בְּתֵי הַיְקָרָה! עָלֶיךָ לְדַעַת, שְׂיֵשׁ לָךְ כַּחוֹת
הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵי רְגִילִים. וְכִּי אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים
(יְבָמוֹת קטו.): אִשָּׁה כְּלִי זֵינָה עָלֶיָּהּ, אִשָּׁה יְכוּלָה
לְהַפִּיךְ אֶת בְּעָלָהּ לְטוֹב, אוֹ חֵס וְשְׁלוֹם, לְרַע.
כְּמֵאֲמָרָם וְ"ל (עֲבוּדָה זָרָה לט.): מַעֲשֵׂה בְּאִשָּׁה
שְׂנֵאָה לְחֵבֵר וְהִיתָה קוֹשֶׁרֶת לוֹ תְּפִלִּין, נִשְׂאָה
לְמוֹכֵס וְהִיתָה קוֹשֶׁרֶת לוֹ קֶשֶׁרִי מוֹכָסִין; הָרִי
לְאִשָּׁה יֵשׁ כַּחוֹת גְּדוּלִים, אִם הִיא רוֹצָה, עוֹשֶׂה
מִבְּעָלָהּ צְדִיק קְדוֹשׁ, וְחֵס וְשְׁלוֹם, אִם רוֹצָה עוֹשֶׂה
מִמֶּנּוּ רָשָׁע מְרָשָׁע. לְזֹאת, בְּתֵי הַיְקָרָה, עָלֶיךָ
לְדַעַת, שְׂבַעֲלֶיךָ נִמְצָא עֲתָה בְּנִסְיוֹן קָשָׁה מְאֹד,
בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, הָעַרְב־רַב מִמְּלָאִים אֶת כָּל
הָאָרֶץ לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה עִם גּוֹיִים וְגוֹיֹת, וְאוֹתָן
גּוֹיֹת מְטַנְפוֹת הַהוֹלְכוֹת בְּבִגְדֵי שַׁחץ, זֶהוּם,
שְׂקוּץ וְתַעֲוֵב, מְכַשִּׁילוֹת אֶת רוֹאֵיהֶן. לְזֹאת, בְּתֵי
הַיְקָרָה! עָלֶיךָ לְהִזְהִיר אֶת בְּעָלֶיךָ, שְׂשִׁמְרוּ עַל
קְדֻשַׁת הָעֵינַיִם מְאֹד מְאֹד, כִּי קְדֻשַׁת הָעֵינַיִם עוֹלָה

על הכל, וישמר מהן כמטחוי קשת, כי הערב-רב
 הכניסו זקמה זו, כדי להכשיל את נשמות
 ישראל, על-כן הנשק החזק ביותר שיש בידו
 — להראות לבעלך אהבה, ולנחמו ולעודדו,
 לשמחו ולקרבו; הן אמת שאם סובלת הרבה
 יסורים בבית, ובעלך קשוח מאד ומתפרץ עליך,
 עם כל זאת עליך לדעת, שבעלך בידו, אם תהי
 חכמה ופקחית, תמיד תקרבי אותו באהבה,
 ותדברי עמו בנעם, אזי תראי שאם שובה את
 לבו, ויתהפך לרצונך; כי כפי שאם תנוטי את
 בעלך, כן יתנהג אתך. ואף שבתחלה יקשה עליך
 מאד, כי טבע של גבר הוא רע וקשה, עם כל זאת
 לאשה יש כחות הנפש בלתי רגילים, אם תדבר
 בכל יום לבעלה דבורי אמונה והשגחה פרטית:
 "בעלי היקר! אל תדאג, הקדוש-ברוך-הוא נמצא
 אתנו, ויתן לנו כל צרכינו. הבה נשוב בתשובה,
 ונבקש ממנו כל מחסורינו". אף שבתחלה תפרץ
 וידבר דבורי כפירות ומינות, ויצעק כחיה
 טורפת, אך, בתי היקרה! אל תשיתי לב לכל זה,
 אלא תטפטפי לו בכל יום דבורי אמונה והשגחה
 פרטית, דבורי אהבה, וכאשר את תתני לו חם
 ואהבה, הוא יהיה שמור מעברות. כי בזה שיש

לו אשה בביתו השומרת אותו, לא יכשל בחוץ
 על-ידי הסתכליות רעות, בר מינון, שזה אשר
 גורם לכל הצרות והיסורים; כי כל הסבל שאדם
 סובל, זהו רק מחמת נאוף, כי הנואף משתגע
 לגמרי, כמאמרם ו"ל (תנחומא נשא ה): אין
 המנאפים נואפים, עד שתפנס בהם רוח שטות;
 וכן אין אדם הולך אצל אשת איש, עד שיוצא
 מדעתו; לזאת, בתי היקרה! אם את תשברי
 כעסה, ותתאזרי בסבלנות, ותהיי חזקה באמונה
 פשוטה, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג עולמו
 בהשגחה פרטית, וכל העובר עליך הוא מאתו
 יתברך, לא תרגזי על בעלך, אף שהוא ממרר
 חייך בלענה. כי כך אמרו חכמינו הקדושים
 (תנחומא פי תצא): צריך אדם להחזיק טובה
 להקדוש-ברוך-הוא בזמן שהיסורים באין עליו,
 למה? שהיסורין מושכין את האדם להקדוש-
 ברוך-הוא, וכן כתיב: "את אשר יאהב ה' יוכיח".
 לזאת, בתי היקרה, אם את סובלת עתה צרות
 ויסורים מבעלך, שמשפילך וצועק עליך, ומדכא
 אותך, החזיקי מעמד, והשתדלי לחזקו יותר
 ויותר, ותדברי אליו בצורה יפה, אזי תוכחי
 שבמשך הזמן ישתנה לגמרי, רק את אל תהיי

הגורם לקטטות, תעשי כל מיני פעולות שבעולם להשלים עמו, אף שהוא איש רע ובליעל, אל תסתכלי על זאת, כי כחות הנפש שיש לך הם בלתי נתנים להסבר. ובעקר עתה, שכל-כך קשה לבעלך, שצריך לצאת לחוץ ולראות את זבל הערב-רב, פסלת אמות העולם, המסתובבים כחיות השדה, כחיתו יער, ערמות בלי שום בושא כלל, וזה מכניס בבעלך הרהורים רעים, רחמנא לצלן, לזאת בתי היקרה! אם רצונך למנע את בעלך מעברות, רחמנא לישזבן, ראי רק לקרבו ולחזקו, לעודדו ולהראות לו אהבה, ובזה תזכי שיהיו לך בנים ובנות צדיקים וצדקניות. והקדוש-ברוך-הוא יעזרך שתהיה לך פרנסה בשפע, ולא יחסר לך אף פעם בבית פלום; כי כשהאשה שומרת על בעלה שלא יחטא, הקדוש-ברוך-הוא נותן עליה חן כזה, שמה שעושה מצלחת, ובעלה מחבבה מאד. לזאת, בתי היקרה! התבונני אילו כחות מסרו בידך, שמרי מאד על הצניעות, ואל תתערבי במעשי הגויים, אל תסתכלי על הזמה והזבל שמסתובבים עתה בחוצות, שהם פסלת אמות העולם, שזהו הנסיון האחרון לפני בא יום השם הגדול והנורא. הנה

אֲנַחְנוּ כְּכֹר זֹכִים לְהַגְאֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עוֹמֵד לְהַתְגַּלוֹת אֵלֵינוּ בְּגִלּוֹי נוֹרָא וְנִפְלֵא מְאֹד,
שְׁכַלְנוּ נִזְכָּה לְרֵאוֹת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, כְּלָנוּ נִזְכָּה
לְרֵאוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוֹי נוֹרָא
וְנִפְלֵא מְאֹד. אֵךְ לְפָנֵי הַגִּלּוֹי הַזֶּה, אוֹמֵר רַבְנוּ י"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לו) מְנַסִּים אֶת הָאָדָם
בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וְעָקֵר הַנְּסִיוֹן —
בְּתַאֲנוֹת נְאוּף. לְזֹאת הָעֵרֶב-רֶב יֵצְאוּ מִדַּעְתָּם
לְגַמְרֵי, וְהִבִּיאוּ מֵאַרְצוֹת שׁוֹנוֹת רַכְבוֹת גּוֹיִים
וְגוֹיֹת פְּרוּצִים וּפְרוּצוֹת לְהַכְשִׁיל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, כִּי הוֹלְכִים עֲרָמִים וְעֲרָמוֹת
כְּחֵיוֹת יַעַר, גֵּעַל נֶפֶשׁ, בְּלִי שׁוֹם בּוֹשָׁה כָּלֵל. כִּי
כֵּךְ אוֹמֵר רַבְנוּ י"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
רמב): לְפָנֵי שְׁעוֹמֵד לְהַתְגַּלוֹת אֲרִיף אֲנַפִּין
דְּקִדְשָׁה, שְׁבָאִיזָה מְקוֹם שְׂיִסְתַּכַּל יִרְאֶה גִלּוֹי
אֱלֻקוֹת בְּמִדְרַגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, כְּנִגְדָּה זֶה מִתַּפְשֻׁטָּה
אֲרִיף אֲנַפִּין דְּקִלְפָּה, שְׁבָאִיזָה מְקוֹם שְׂאָדָם
מִסְתַּכַּל מִכְרַח לְהַכְשִׁיל בְּהַרְהוּרִים רְעִים, בְּרֵאוֹת
אֲסוּרוֹת, הַמְבִיאוֹת לְמַעֲשִׂים מְגַנְיִים, חֵס וְשָׁלוֹם.
וְעַלֵּיךְ, בְּתֵי הִיקְרָה, מְנַח הַחֹב לְשֹׁמֵר אֶת בְּעַלְיָךְ
מִעֲבָרוֹת אֵלוֹ, לְשֹׁמְרוֹ שְׁלֵא יִכָּשֵׁל, חֵס וְשָׁלוֹם,
בְּשׁוֹם מְכָשׁוֹל. לְזֹאת רְאֵי לְרֵאוֹת לְשֹׁמֵר עַל טְהָרַת

המשפחה, ואל תדחי את הטבילה, אלא היי חזקה בטהרת המשפחה, והיי טהורה, ותצילי את בעלך שלא יפשל בעברות חמורות, ורחמנא לצלן. ובזכות זה הקדוש-ברוך-הוא יציל את בעלך מכל רע, ואזי יהא לכם שפע בביתכם, ולא יחסר לכם מאומה — אכל לאכל ובגד ללבש, ותזכו לרב נחת מהילדים, שנה העקר; והכל רק בזכות שאף שומרת את בעלך שלא יפשל בשום חטאים ועוונות. לזאת ראי, בתי היקרה! אף שקשה לך מאד מאד להתמודד עם בעלך, כי הוא איש קשה ועצבני מאד, מדוע לא תדוני אותו לכף זכות, כי סובל מתבערת היצר שבו ערת בו מרב פריצות, שקוץ, תעוב, זהום וערם, שיש עכשו בעולם, ובזה שאף תקרבי אותו, ותראי לו תמיד אהבה, ותמציאי עצמך אליו, הוא ישתנה לגמרי. כי סוף כל סוף בזה שהתחנתם, והקדוש-ברוך-הוא עזר לכם להביא ילדים לעולם, סימן שאתם נשמה אחת ממנו יתברך, ועל-כן מה ולמה לך להתיסר ביסורים בבית, במריבות וקללות, צעקות, בזיונות ועלבונות על לא דבר, בשעה שאף יכולה להפוך את הבית לגן-עדן ממש, אם רק תתאזרי במדת הסבלנות, ותמיד תראי אהבה

לבעלך, ותשמרי אותו מלהכשל בראיות אסורות
 והרהורים רעים. ובזה יהיה שכרך גדול בשמים.
 כי אצלו יתברך מאד תשובה אשה שזוכה לשמור
 את בעלה שלא יכשל בעברות חמורות, חס
 ושלום. ועל-כן עשי זאת, בתי היקרה! תמיד
 לחזק את בעלך, ותדברי עמו דבורי אמונה
 והשגחה פרטית, ותשמרי אותו, שלא יכשל, חס
 ושלום, בעברות, ועל-ידי-זה תגדל זכותך בכל
 העולמות כלם.

ד.

בתי היקרה! עליך להתחזק מאד ולא
 להשבר מכל מה שקורה ארך בבית — עם בעלך
 ועם הילדים; כי עליך לזכר אשר החיים מלאים
 נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד
 ואינו נשבר כלל. כי בזה נמדדת גדלת האדם,
 שעוברים עליו משברים וגלים, ואף-על-פי-כן
 אינו נשבר, ואינו מתמוטט, חס ושלום, אדרבה
 הוא מחזק את עצמו ואת אחרים. וזו גבורת בר
 ישראל, שזוכה להיות דבוק בו יתברך, אשר אז
 לא רק שהוא אינו נשבר, אלא גם מחזק את

אחרים. וכן את, בתי הנקרה! עליך להיות חזקה כפי שמתאים ל"בת מלך" מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא, לחזק ולעודד ולשמח את בעלך ואת הילדים. אף שמרים ורעים לך החיים, ועוברים עליך משברים וגלים, עם כל זאת עליך לזכר, אשר עם אמונה פשוטה בו יתברך, ועל-ידי תפלה אליו יתברך, יכולים להפך הכל. והעקר — אם אדם מחזק עצמו ואת אחרים באמונה פשוטה בו יתברך, ותמיד מדבר רק ממנו יתברך, זה עוזר לו להרבות בדבורים אליו יתברך, אשר הדבור עמו יתברך מחזק את הלב להיות חזק ואמיץ לעבר את העולם הזה בקלות. אשרי האשה היודעת שהיא "בת מלך", ומתחזקת באמונה ובתפלה אליו יתברך, ומחזקת את בעלה ואת ילדיה לשמח בו יתברך, שאז תמשיך את שכנת עזו יתברך בתוך הבית, ובמקום שהשכינה נמצאת, כל הברכות מצויות, אשרי לה!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכּללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידו ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה גריעה לצור ישענו: גקדמה פניו בתודה בזמירות גריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לך שמרני אל כחסיתי בך:
 ב אמרת ליהנה אדני אתה טובתי בל עליך:
 ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל הפציי
 ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסוף
 ז נסביהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי:
 ה יהנה מנת חלקי וכסי אתה תומיד גורלי:
 ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי:
 ז אברך את יהנה אשר יעצני אף לילות יסרוני
 ח כליותי: ח שויתי יהנה לנגדי תמיד כי מימיני
 ט בל אמוט: ט לבן א שמה לבי ויגל כבודי אף
 י בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול
 יא לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
 חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך
 נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁפִּיל אֲשֶׁרִי נְשׂוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־יֵאָדָם לֹא יַחֲשֵׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאֵין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי כָלוּ עֲצָמַי בְּשִׂאֲנֵתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי אִיוָמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדָךְ נְהַפְךָ
 לְשִׂדְי בְּחַרְבְּנֵי קִיּוֹן סְלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדְדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֱלֹהִי לְעַת מְצֵא רַק לְשִׁמְךָ מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹוֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תַּעֲרַנִּי
 רַגְלִי פִלְט תְּסוּבְּבֵנִי סְלָה: ח אֲשַׁבֵּלְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְדְּרוֹ תִלְךָ אִיעֲצֶה עֲלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הַבֵּין בְּמַתְנֵי־וֹרְסוֹן עָדִיו לְבָלוּם
 כֹּל קָרֵב אֱלֹהִי: י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרַשָּׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֹסֵד יְסוּבְּבֵנוּ: יא שְׁמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 עַד־יָקִים וְחַרְגִּינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא * לְמַנְצֶה מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל־
 דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְחוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרְחוּ
 וַיְחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֶהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבִיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דְּוֵי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחַלְוֵי: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה הִנְנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מַתִּי יָמוּת
 וְאֶבֶר שְׂמוֹ: ז וְאִם־כָּא לְרֵאוֹת | שְׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ אֶמֶן לוֹ יֵצֵא לְחוּץ יִדְבַּר: ה' יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל־שֹׁנְאֵי עָלַי | יִחְשְׁבוּ רָעָה לִּי: ט' דְּבַר־בְּלִיעַל
יֵצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יִוָּסֵף לְקוֹם: י' גַּם־אִישׁ
שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר־בָּטַחְתִּי בּוֹ אֹכֵל לֶחֶמִי הִגְדִּיל עָלַי
עֲקָב: י"א וְאֲתֶה יְהוָה חֲנֻנִי וְהִקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָה לְהֵם:
י"ב בּוֹזֵאת יִדְעֵתִי כִּי־חִפְצָתָהּ כִּי כִּי לֹא־יִרְעֶה אֵינִי
עָלַי: י"ג וְאֵנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּתָּהּ כִּי וְתַשִּׁיבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: י"ד בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהַעוֹלָם
וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְעִה מִשְׁפִּיל לְבַנְי־קְרָה: ב' כָּאֵיל תִּעְרַג
עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם בֶּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֱלֹהֵיךָ אֱלֹהִים:
ג עֲמָאָה נִפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חֵי מְתֵי אָבוֹא
וְאֲרָאָה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד' הִיִּתְהַלֵּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה בְּאָמַר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אִיהָ אֱלֹהֶיךָ: ה' אֵלֶּה
אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נִפְשֵׁי כִּי אֶעְבֵּר | בְּסֶדֶד
אֲדַדָּם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוֹנֵג: ו' מַה־תִּשְׁתַּוְּחַחִי | נִפְשֵׁי וְתַחֲמֵי עָלַי הוֹחֵלִי
לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֲוֹדְנֵי יְשׁוּעוֹת פְּנֵינוּ: ז' אֱלֹהֵי עָלַי
נִפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֲרִץ יִרְדֵּן
וְחַרְמוֹנִים מִהַר מֵצֵר: ח' תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל עֲנוּרֶיךָ כָּל־מִשְׁבְּרֶיךָ וְנִגְלֶיךָ עָלַי עֲבְרוּ:
ט יוֹמָם | יְצוּהָ יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבִלְלִיָּה שִׁירָה עִמִּי
תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י' אֲזַמְּרָה | לְאֵל סְלֵעֵי לְמַה

שָׁכַחְתִּי לְמַה־קָּדַר אֱלֹהִי בְּלַחֵץ אוֹיֵב: * בְּרָצַח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפְוִי עוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֱלֹהֵי כָּל־הַיּוֹם
 אֵינִי אֱלֹהִיךָ: * מַה־תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ | נַפְשִׁי וּמַה־תִּתְּחַמֵּי
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֵנוּ יְשׁוּעַת פָּנֵי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְעֵהָ אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹר מִכֶּתֶם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: * הַצִּילֵנִי
 מֵאֵיבֵי | אֱלֹהֵי מִמְתַּקוּמִי תִשְׁנַבְּנֵי: * הַצִּילֵנִי
 מִשְׁעָלֵי אֵוֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: * כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חַטָּאתֵי יְהוָה: * בְּלִי־עֵוֶן יִרְעוּן וַיִּפְוֶנְנוּ עוֹרְהָ
 לְקַרְאֵתִי וּרְאָה: * וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | עֲבֹאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תִּקְוֶעַה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחַן
 כָּל־בְּנֵי אֵוֶן סְלָה: * יִשׁוּבוּ לְעָרְבַי יִחַמוּ כִּכְלָב
 וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: * הִנֵּה | יִבִּיעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שִׁמְעוּ: * וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: * עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מוֹשְׁבֵי: * אֱלֹהֵי חֲסֵדֵי יִקְדְּמוּ אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: * אֶל־תִּתְּרַגְּמוּ | פֶּן־יִשְׁבְּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּבּוֹר אוֹרְנֵי: * חַטָּאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֵהָ
 וּמִפִּי שִׁסְפְּרוּ: * כִּלְהַ בְּחִמָּה כִּלְהַ וַאֲיַנְמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סְלָה:

טו וַיִּשְׁבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: טז הַפֶּה
 יִנְיַעוֹן לְאָכַל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיָנוּ: יז וְאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֲזָדָה וְאֶרְגֵּן לְבִקְרַת חֶסֶדְךָ כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁנָּב לִי
 וּמָנוּס בְּיוֹם צָר-לִי: יח עֵי אֵלֶיךָ אֲזַמְרָה כִּי-אֱלֹהִים
 מְשֻׁנָּבִי אֱלֹהֵי חֶסְדֶּי:

עז א לְמַנְצַח עַל- יְהוּדָתוֹן לְאַסְף מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי *
 אֶל-אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֶדְנִי דְרָשְׁתִּי יְדִי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוֹג מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאֶהְמִינָה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעִטְפֵנִי רוּחִי סֵלָה: ה אַחֲזֹת
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֶדְבַּר: ו הַשְׁבַּתִּי יָמַי
 מִקְדָּם שְׁנוֹת עוֹלָמַיִם: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְלִילָה
 עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הַלְעוֹלָמַיִם
 יִזְנַח | אֶדְנִי וְלֹא-יִסִּיף לְרַעְוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנִצַּח
 חֶסְדוֹ נֶמֶר אֶמַר לְדָר וְדָר: י הַשְׁכַּח חֲנוּת אֵל
 אִם-קָפִץ בְּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֶמַר חֲלוּתִי הִיא
 שְׁנוֹת יָמַיִן עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכְּרָה מַעֲלָלֵי-יְהוָה כִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקְדָּם פְּלִאָה: יג וְהִגִּיתִי בְכָל-פְּעֻלָּתְךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
 כְּאֱלֹהִים: טו אֶתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדְעֵת בְּעַמִּים
 עֲזָדָה: טז נְאֻלֶּת בְּזֹרַע עֲמֻךָ בְּנֵי-יַעֲקֹב וַיִּוְסַף סֵלָה:
 יז רְאוּךָ מַיִם | אֱלֹהִים רְאוּךָ מַיִם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

* באמרוך אל אלהים תמויין המילוי כזה אליף למי"ד אליף למי"ד ח"י יו"ד מ"ם

תהמות: ^{יח} זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים
 אף חצציה ותהלכו: ^{יט} קול רעמך | בגלגל האירו
 ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: ^כ בים דרפך
 ושבילך במים רבים ועקבותיה לא נדעו:
^{כא} נחית כעאן עמך ביד-משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש-האלהים אדני מעון אתה
 היית לנו בדר ודר: ^ב בטרם | הרים ילדו
 ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד-עולם אתה אל:
^ג תשב אנוש עד-דכא ותאמר שובו בני-אדם:
^ד כי אלה שנים בעיניך פיוס אתמול כי יעבר
 ואשמורה בלילה: ^ה זרמתם שנה יהיו בבקר
 כחציר יחלף: ^ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל
 ויבש: ^ז כי-כלינו באפך ובחמתך נבהלנו:
^ח שנה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ^ט כי
 כל-ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו-הנה:
 י ימי-שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת |
 שמונים שנה ורחבם עמל ואון כי-גו חיש ונעפה:
 יא מי-יודע עז אפך וכיראתך עברתך: ^{יב} למנות
 ימינו בן הודע ונבא לבב חכמה: ^{יג} שובה יהוה
 עד-מתי והנחם על-עבדיך: ^{יד} שבענו בבקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל-ימינו: ^{טו} שמחנו
 כימות עניתנו שנות ראינו רעה: ^{טז} יראה אל-
 עבדיך פעלך והדרך על-בניהם: ^{יז} ויהי | נעם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹ-לוֹ זְמִירוֹ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב |
מְבַקְשֵׁי יְהוָה: ד דְּרָשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו
תְּמִיד: ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתּוֹ
וּמִשְׁפָּטֵי-פִיו: ו זַרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחֵירוֹ: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוְיָה לְאַלְפֵי
דוֹר: ט אֲשֶׁר בָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבִיעֵתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וּנְעַמְדָה לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֵתָּן אֶת-הָאָרֶץ כְּנָעַן חֲבַל נַחֲלָתְכֶם:
יב בְּהֵיטֵם מְתֵי מִסְפָּר כַּמַּעַט וְנָרִים בָּהֶם:
יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לְעַשְׂקֶם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁחֵי וּלְנִבְיָאֵי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַלְחֵם שָׁבַר:
יז שְׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכָבֵד רָגְלוֹ בְּרוֹל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
בְּאֵד-דְּבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ: כ שְׁלַח מַלְאָךְ
וַיִּתִּירָהוּ מִשְׁלַל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שְׁמוֹ אֲדוֹן
לְבַיְתוֹ וּמִשְׁלַל בְּכָל-קַנְיָנוֹ: כב לְאִסָּר שָׂרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ

וזקניו יחכם: כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר
 בארץ־חם: כד ויפר את־עמו מאד ויעצמהו
 מצרים: כה הפך לבם לשנא עמו להתנפל בעבדיו:
 כו שלח משה עבדו אהרן אשר בחר־בו: כז שמר
 בם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: כח שלח
 חשף ויחשף ולא־מרו את־דברו: כט הפך את־
 מימיהם לדם וימת את־דנתם: ל שרץ ארצם
 צפרדעים בחדרי מלביהם: לא אמר ויבא ערב
 כנים בכל־גבולם: לב נתן גשמיהם ברד אש
 להבות בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישפר עץ
 גבולם: לד אמר ויבא ארפה וילק ואין מספר:
 לה ויאכל כל־עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם:
 לו ויך כל־בכור בארצם ראשית לכל־אונם:
 לז ויוציאם בנסף וזהב ואין בשבטיו פושל:
 לח שמה מצרים בצאתם כי־נפל פחדם עליהם:
 לט פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל
 ויבא שלו ולחם שמים ישביעם: מא פתח עור
 ויזובו מים הלכו בעצות נהר: מב פי־זכר את־
 דבר קדשו את־אברהם עבדו: מג ויוצא עמו
 בששון ברנה את־בחיריו: מד ויתן להם ארצות
 גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור | ישמרו
 חקיו ותורתיו ינערו הקלוניה:

קלו א על־נהרות | בכל שם ישבנו גם־בכינו
 בזכרנו את־ציון: ב על־ערכים בתוכה תלינו
 כנרותינו: ג פי שם שאלונו שובינו דברי־שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ה איך נשיר
 את־שיר־יהוה על אדמת נגר: ו אם־אשכח
 ירושלים תשכח מיני: ז תדבק לשוני | לחכי
 אם־לא אפרכי אם־לא אעלה את־ירושלם על
 ראש שמחתי: ח זכר יהוה | לבני אדם את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד ביה:
 ט בת־בבל השודדה אשרי שישלם־לך את־
 גמולך שנמלת לנו: י אשרי | שיאחו ונפיץ את־
 עלליך אל־הסלע:

קנ א הללויה | הללו־אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בנבורתיו הללוהו ברב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים וענב:
 ה הללוהו בעלצלי־שמע הללוהו בעלצלי־תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ושועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב וישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרו יהוה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

להצלחת

זאב בן עדה

אפרת בת תגי

שי בן אפרת עדי בת אפרת

בראל בן אפרת

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ויזכו לפרנסה
בשפע ובנקל, ולחזרה בתשובה, ולדיוגים
הגונים ויזכו לאריכות ימים ושנים טובות בכריאות
השלימה, ולנחת מכל יוצאי חלציהם, אכי"ר.

לזכות

מלכה בת נעמי, אורטל בת יונה

הקב"ה יעזור שיחזרו בתשובה שלימה.

לדיוג הגון

יניב בן אביבה, אריק זכריה בן נגיה

להצלחת

אליהו בן עליזה

עליזה בת חסיבה

דוד בן עליזה, ליאור בן עליזה

שלומי סלים בן אלגריה

הקב"ה יעזור שיזכו לברכה ולפרנסה
ולרפואה שלימה, ולשלום בית, ולדיוג הגון

לעילוי נשמת

חסיבה בת חנה, דוד בן חנניה

להצלחת עם ישראל